

El ple de les absents i les cadires buides

Cadires buides al ple de dilluns, a Salt Foto: J.N.

La sessió ordinària del ple de Salt de dilluns va tenir poc d'ordinària. O almenys en part. Va ser poc ordinària perquè en comptes de vint-i-un regidors n'hi havia vint. I això ja passa de tant en tant, i sobretot en temps de constipats. El que passa, però, que se sàpiga, és que el motiu de María Osuna, regidora no adscrita i que havia estat regidora de PxC, que no va anar ahir al ple, és potser que se'n va a viure a una altra comunitat autònoma de l'Estat. Diem que potser, perquè, segons asseguruen des del govern municipal, oficialment no ha comunicat res, més enllà de dir que no aniria a

alguns plens. Ha renunciat a les indemnitzacions que li pertoquen com a regidora, això sí, però –almenys de moment– no ha renunciat a l'acta. Per la seva banda, la regidora d'Independents per Salt (IpS), Eva Rigau, també es va absentar. Però en el seu cas va ser en un únic punt de l'ordre del dia. Va ser per evitar suspicàcies de ningú en la votació d'una subvenció de 3.000 euros al grup de teatre El Safareig, al qual pertany. També va ser poc ordinari el ple pel que fa al públic. Va començar amb un únic espectador –tret de premsa i personal municipal–, fet inhabitual a Salt i, en els últims anys, digne de menció. Aquesta persona va acabar marxant a mig fer. Què hi farem. Però el van reemplaçar cinc persones més, que van acabar el ple. Tres, però, venien d'un grup polític sense representació (ICV-EUiA) per fer una pregunta al govern –també una cosa poc habitual– en relació amb la pobresa energètica. El que sí que va ser com sempre van ser les batalles dialèctiques entre l'alcalde, Jaume Torramadé (CiU), i els regidors del PSC. Se les heuen gairebé per qualsevol motiu, polític o no. I un servidor, que no ha estat requerit per fer de jutge d'aquestes baralles però que s'ho intenta mirar amb una certa objectivitat, pot dir que uns sovint filen massa prim en els retrets, i que els altres, sovint també, van evidentment a tocar la moral –per dir-ho amb educació–. Qui fa què, tant hi fa. Perquè les dues parts fan per torns tots els papers. Ells almenys, però, van als plens. De moment.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 19-11-2014 Pàgina 37

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/796735-el-ple-de-les-absents-i-les-cadires-buides.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesPol%C3%ADtica&utm_source=rss&utm_medium=mesPol%C3%ADtica&utm_campaign=rss